

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Levého a soudkyň Mgr. Jířiny Hronkové a JUDr. Jarmily Růžkové ve věci

žalobkyně: **Zuzana Novotná**, narozená dne 1. 5. 1952
bytem Plzeňská 77, 261 01 Příbram
zastoupená advokátem JUDr. Markem Hlaváčem
sídlem Akademická 663/5, 108 00 Praha

proti
žalované: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha
zastoupená Mgr. Dušanem Sedláčkem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha

o nahrazení projevu vůle

o odvolání žalované i žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 3. 11. 2020, č. j. 8 C 198/2016-1176

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I, pokud jím byla zamítnuta žaloba o vydání spoluvlastnického podílu o velikosti $\frac{1}{2}$ na pozemkové parcele č. 556/144 v k. ú. Chotíkov, obec Chotíkov, mění tak, že se nahrazuje projev vůle žalované uzavřít s žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu a žalovaná převádí bezúplatně do vlastnictví žalobkyně k uspokojení jejího nároku spoluvlastnický podíl o velikosti $\frac{1}{2}$ na pozemkové parcele č. 556/144 v k. ú. Chotíkov, obec Chotíkov, v hodnotě 11 433,60 Kč.
- II. Ve zbývajícím rozsahu se rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I potvrzuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Černá.

- III. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení vzniklé do vydání napadeného rozsudku soudu prvního stupně ve výši 503 982 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně poté, co Nejvyšší soud ČR rozsudkem ze dne 10. 2. 2020, č. j. 28 Cdo 4185/2019-1069, k dovolání žalované částečně zrušil rozsudek odvolacího soudu ze dne 14. 8. 2019, č. j. 61 Co 154/2019-1006, i rozsudek soudu prvního stupně ze dne 8. 2. 2019, č. j. 8 C 198/2016-754, a to jen v rozsahu žalované uložené povinnosti vydat jako náhradní pozemky k uspokojení restitučního nároku žalobkyně i spoluvlastnický podíl o velikosti 1/2 pozemkové parcely č. 556/144 v k. ú. Chotíkov, spoluvlastnického podílu o velikosti 1/2 pozemkové parcely č. 123/20 v k. ú. Myslinka, spoluvlastnického podílu o velikosti 1/2 pozemkové parcely č. 123/22 v k. ú. Myslinka, pozemkové parcely č. 310/64 v k. ú. Nevřeň a pozemkové parcely č. 310 v k. ú. Bdeněves, žalobu ohledně spoluvlastnického podílu o velikosti 1/2 pozemkové parcely č. 556/144 v k. ú. Chotíkov v hodnotě 11 433,60 Kč, pozemkové parcely č. 310/64 v k. ú. Nevřeň v hodnotě 14 190,40 Kč a pozemkové parcely č. 310 v k. ú. Bdeněves v hodnotě 11 185,20 Kč, všech zapsaných u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, zamítl (výrok I) a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok II). Takto rozhodl poté, co ohledně dalších 2 pozemků, a to spoluvlastnického podílu o velikosti 1/2 pozemku p. č. 123/20 a pozemku p. č. 123/22 v k. ú. a obci Myslinka řízení z důvodu částečného zpětvzetí žaloby před vydáním napadeného rozsudku usnesením soudu prvního stupně ze dne 24. 9. 2020, č. j. 8 C 198/2016-1150, zastavil. K odůvodnění rozhodnutí uvedl, že ohledně spoluvlastnického podílu v rozsahu 1/2 pozemkové parcely č. 556/144 v k. ú. Chotíkov, jehož druhou polovinu vlastní Štěpán Krejčíř, narozený 5. 6. 1909, se nezdařilo zjistit pobyt této osoby, ani bližší informace o ní, když s velkou pravděpodobností již nežije a neproběhlo dědické řízení. Převodem spoluvlastnického podílu by došlo k situaci, kdy by nemohlo dojít k řádné správě společné věci ve smyslu § 1126 odst. 1 o. z., a takový postup by vedl k problémům při hospodaření s pozemkem. Pokud se jedná o pozemkovou parcelu č. 310/64 v k. ú. Nevřeň, obec Nevřeň podala žádost o bezúplatný převod dne 13. 6. 2016 (nesprávně uvedeno dne 17. 6. 2020) a na této žádosti setrvala, když k převodu nedošlo pouze proto, že pozemek je dotčen tímto soudním sporem a soud prvního stupně vycházel z právního názoru dovolacího soudu. Pozemková parcela č. 310 v k. ú. Bdeněves, označená jako ostatní plocha, komunikace v katastru nemovitostí, ve skutečnosti neslouží jako pozemní komunikace, což bylo potvrzeno i zprávou starostky obce, ale sporný pozemek se nachází v blízkosti účelové komunikace a svým tvarem, výměrem i vzhledem ke skutečnosti, že se nachází v zastavitelném území obce, se nehodí k zemědělskému hospodaření, proto se i tento pozemek jeví jako nevhodný k převodu. O nákladech řízení rozhodl podle § 142 odst. 2 o. s. ř., když dospěl k závěru, že žalobkyně nebyla procesně úspěšná v převážné většině svých nároků, úspěšná byla v rozsahu 49,72 %, proto právo na náhradu nákladů řízení by měla mít žalovaná, ale s přihlédnutím k délce restitučního řízení i jeho charakteru jsou však dány mimořádné důvody pro nepřiznání náhrady nákladů řízení žalované podle § 150 o. s. ř.
2. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně včasné odvolání, v němž namítla, že ohledně pozemkové parcely č. 556/144 v k. ú. Chotíkov soud prvního stupně provedl jedinou úvahu, a to že spoluvlastnictví se zemřelou osobou vede k problémům při hospodaření s pozemkem, takže nedostatečně naplnil pokyn dovolacího soudu o posouzení vhodnosti vydání předmětného pozemku. Zcela nepochopitelná je úvaha soudu, že je tato situace dána na roveň osoby trvale žijící v zahraničí. Rozhodnutí soudu prvního stupně není správné, protože měl řízení přerušit do doby projednání dědictví či odúmrtě a následně teprve v řízení pokračovat s dědici spoluvlastníka. Pokud se jedná o pozemkovou parcelu č. 310 v k. ú. Bdeněves, není na pozemku vedená pozemní komunikace, což bylo doloženo ortofotomapou i vyjádřením starosty obce. Není potřeba žádného

oddělení geometrickým plánem, jedná se o zemědělsky využitelný pozemek, soud prvního stupně mohl provést místní šetření, což neučinil. Skutečná cesta se nachází o několik metrů dál od žalovaného náhradního pozemku a žádným způsobem jej nekřížuje, ani se ho nedotýká. Úvahy soudu prvního stupně ohledně nevhodného tvaru a velikosti jsou ničím nepodložené a nehrají žádnou roli. Rodina Hlaváčů je pokrevní rodinou žalobkyně, proto její jednání spočívající ve vložení pozemku do společnosti Hlaváč Group, a. s. nemůže být jednáním, které by mělo jít jakkoliv k její tíži. To, jak vlastník nakládá se svým majetkem, nemůže být předmětem tohoto řízení. Pokud se jedná o pozemek p. č. 310/64 v k. ú. Nevřeň, v řízení bylo prokázáno, že tato obec na své žádosti a bezúplatný převod pozemku trvá. Soud prvního stupně však takové vyjádření musí zkoumat kriticky. Otázku převoditelnosti pozemku musí vyřešit jako předběžnou. Obec Nevřeň nemůže naplnit žádný zákonný důvod pro převod pozemku podle § 7 zákona č. 503/2012 Sb. a nelze akceptovat takový postup, kdy obce nejprve žádají o převod pozemků a až následně vytváří strategii pro jejich využití. Takový postup by hrubě znevýhodňoval oprávněné osoby. Soud prvního stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť nevyhověl návrhu žalobkyně na předvolání starostky obce Nevřeň k ústnímu výslechu. Žalobkyně navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně změnil a ohledně všech 3 pozemků, které zůstaly předmětem tohoto řízení, žalobě vyhověl. Dále navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ve výroku II zrušil a věc mu v tomto rozsahu vrátil k dalšímu řízení.

3. Rovněž žalovaná podala proti tomuto rozsudku včasné odvolání, jež směřovalo pouze proti výroku II o nákladech řízení. Namítla, že podle odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně byla žalobkyně úspěšná pouze v rozsahu 49,72 % a právo na poměrnou náhradu nákladů by měla žalovaná. Není správné postupovat podle § 150 o. s. ř. a délku řízení přičítat k tíži žalované. Navrhla, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že žalobkyni uloží povinnost zaplatit žalované náklady řízení obou stupňů.
4. Žalobkyně ve vyjádření k odvolání žalované uvedla, že nárok uplatnila u soudu důvodně pro chování žalované. Její restituční nárok byl již několikrát potvrzen rozhodnutím Nejvyššího soudu. Žalovaná svým jednáním naprosto zbytečně zatěžuje státní rozpočet, když se nechává ve věci zastoupit advokátem. Řízení není postiženo ničím, co by bylo neobvyklým prvkem, není vedeno v cizím jazyce, pozemky jsou ve vlastnictví žalované a ve správě Státního pozemkového úřadu, který by o ně měl pečovat s péčí řádného hospodáře a být obeznámen s jejich stavem. Řešení agendy restitučních nároků a případných sporů je jedním z hlavních důvodů, pro který byl úřad zřízen. Žalovaná jakožto stát nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť je její pravidelnou agendou řešit vypořádání restitučních věcí a má k tomu i odborný aparát, který je finančně i personálně zajištěn ze státního rozpočtu a v tomto směru poukázala na usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 3836/2016. Pokud žalovaná dosáhne ve věci úspěchu ve výši 0,28 %, kdy tento z podstaty věci již nemůže být větší, jedná se o úspěch zcela zanedbatelný a užití § 150 o. s. ř. soudem prvního stupně je zcela přiměřené.
5. Žalovaná v obsáhlém písemném vyjádření k odvolání žalobkyně zrekapitulovala řízení, poukázala na neoprávněné nakládání žalobkyně s pozemky, když dne 13. 5. 2020 zahájila neoprávněné řízení o vkladu vlastnického práva k pozemkové parcele č. 310 v k. ú. Bdeněves ve prospěch společnosti Hlaváč Group, a. s. na podkladě převodní smlouvy přesto, že v době podání návrhu již věděla, že rozsudkem Nejvyššího soudu ČR ze dne 10. 2. 2020 byl zrušen její nabývací titul k tomuto pozemku. Nebýt námitek žalované ve vkladovém řízení, žalovaná by se nedomohla opětovného zápisu sebe jako vlastníka tohoto pozemku. Poukázala na další rozhodnutí vedená u různých okresních soudů či odvolacích soudů v ČR, kdy mohla zmařit opětovné projednání pozemku parc. č. 1578/1 v k. ú. Kosmonosy. Pokud se jedná o pozemkovou parcelu č. 556/114 v k. ú. Chotítkov, soud prvního stupně se dostatečně zabýval spoluvlastnictvím, kdy druhou polovinu vlastní Štěpán Krejčíř, narozený 5. 6. 1909 a soudu prvního stupně se nezdařilo zjistit pobyt osob ani bližší informace ohledně této osoby, která již s velkou pravděpodobností nežije a ohledně sporného spoluvlastnického podílu neproběhlo dědické řízení. Dospěl ke správnému závěru, že převodem spoluvlastnického podílu na žalobkyni by došlo k situaci, kdy by nemohlo dojít k řádné správě

společné věci. Pokud se jedná o pozemkovou parcelu č. 310/64 v k. ú. Nevřeň, soud prvního stupně dospěl ke správnému závěru o nepřevoditelnosti tohoto pozemku. Pozemková parcela č. 310 v k. ú. Bdeněves je nepřevoditelná pro rozpor mezi evidovaným a skutečným stavem tohoto pozemku, protože skutečný průběh cesty se neshoduje s jejím zákresem v katastrální mapě. Byla-li žaloba zamítnuta ohledně pozemkové parcely č. 411/1 v k. ú. Bdeněves, je třeba stejně postupovat i ohledně tohoto pozemku. Nároky žalobkyně na převod náhradních pozemků byly již plně uspokojeny, neboť cena nevydaných pozemků vychází na 1 135 417 Kč a z toho odvozené restituční nároky na převod náhradních pozemků dosahovaly původně výši 567 710,30 Kč. Na restituční nároky žalobkyně byly již pravomocně převedeny náhradní pozemky v ceně 194 821 Kč rozsudkem Okresního soudu ve Svitavách ze dne 19. 9. 2017, sp. zn. 6 C 140/2016, dále v ceně 25 086 Kč rozsudkem Okresního soudu v Benešově ze dne 29. 6. 2018, dále v ceně 763 383,90 Kč v tomto řízení vydaným rozsudkem Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 8. 2. 2019, sp. zn. 8 C 198/2016 (v rozsahu nedotčeném výše uvedeným rozsudkem dovolacího soudu), dále ve výši 827 190 Kč rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 4. 2019, č. j. 25 C 266/2018-345, dále ve výši 1 024 506 Kč rozsudkem Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 7. 8. 2019, č. j. 11 C 196/2018-592, dále ve výši 322 597 Kč rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku Místku ze dne 12. 9. 2019, č. j. 41 C 72/2016-791, dále ve výši 472 949 Kč rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 22. 10. 2019, č. j. 19 C 173/2018-571, dále ve výši 1 155 930 Kč rozsudkem Okresního soudu v Kolíně ze dne 18. 11. 2019, č. j. 20 C 92/2018-571 a ve výši 451 732,90 Kč rozsudkem Okresního soudu v Rakovníku ze dne 18. 8. 2020, č. j. 11 C 54/2020-92. Vzhledem k plnění v celkové výši 5 238 195,80 Kč má již žalobkyně svoje restituční nároky plně uspokojeny, ba přečerpány o 4 670 485,50 Kč. Nárok na náhradu nákladů řízení je v daném případě dán složitostí soudního sporu. Tento typ sporu je složitý jak z hlediska právního, tak i po stránce skutkové. Žalovaná dále odkázala na rozsudky různých soudů, pokud se jedná o náklady řízení v obdobných kauzách. I kdyby názor žalobkyně, že žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení na zastoupení advokátem, byl správný, má právo na paušální náhradu hotových výdajů podle § 151 odst. 3 o. s. ř. a dle vyhlášky č. 254/2015 Sb. Navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ve výroku pod bodem I potvrdil a ve výroku pod bodem II změnil tak, že žalobkyni bude uložena povinnost zaplatit žalované náklady řízení před soudy obou stupňů.

6. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně včetně řízení, které jeho vydání předcházelo podle zásad uvedených v § 212 a § 212a o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně je pouze částečně důvodné a odvolání žalované do výroku o náhradě nákladů řízení není důvodné.
7. V projednávané věci se žalobkyně domáhala nahrazení projevu vůle žalované uzavřít s žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví žalované v k. ú. a obci Chotíkov, v k. ú. a obci Myslinka, v k. ú. a obci Kamenný Újezd u Nýřan, v k. ú. a obci Nýřany, v k. ú. a obci Chrást u Plzně, v k. ú. a obci Bdeněves a v k. ú. a obci Kozolupy u Plzně, všech společně v původní hodnotě 1 535 327,40 Kč, jako náhradních pozemků podle zákona č. 229/1991 Sb. (zákon o půdě) za odňaté a nevydané pozemky v k. ú. Malešice, obec hlavní město Praha (pozemky v PK parc. č. 347, 616, 618, 619, 623, 675, 687, 694, 695, 706, 724, 736, 747, 749, 751, 752, 757, 763, 836, 838, 858, 863, 864, 865, 867, 870, 871, 872 a 906 v k. ú. Malešice, obec hlavní město Praha) na základě rozhodnutí pozemkového úřadu, specifikovaných v žalobě. Soud prvního stupně z důkazů provedených v řízení zjistil, že žalobkyně je jedinou dědičkou po své matce Věře Váchové, narozené 18. 10. 1931 a zemřelé dne 17. 5. 2015, jež byla dcerou původní vlastnice odňatých pozemků Zdeňky Hlaváčové, zemřelé dne 6. 5. 1966, přičemž paní Věra Váchová po své matce (babičce žalobkyně) nabyla 1/2 dědického podílu. Skutečnost, že žalobkyně je osobu oprávněnou a že předchůdkyni žalobkyně odňaté pozemky nebyly vydány ze zákonných důvodů, nebyly sporné, sporná byla výše nároku žalobkyně, otázka přístupu žalované k nároku žalobkyně, jež poukazovala na svévoli a liknavost žalované a jejího předchůdce (Pozemkového fondu ČR) a konečně otázka převoditelnosti, respektive nepřevoditelnost některých

požadovaných pozemků.

8. Soud prvního stupně rozsudkem ze dne 8. 2. 2019, č. j. 8 C 198/2016-754, žalobě vyhověl, přičemž tento rozsudek k odvolání žalované Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 14. 8. 2019, č. j. 61 Co 154/2019-1006, částečně změnil tak, že žalobu zamítl ohledně některých pozemků v k. ú. Chotíkov a Bdeněves specifikovaných ve výroku rozsudku a ve zbývajícím rozsahu rozsudek soudu prvního stupně potvrdil. K dovolání žalované Nejvyšší soud ČR rozsudkem ze dne 10. 2. 2020, č. j. 28 Cdo 4185/2019-1069, rozsudky odvolacího soudu i soudu prvního stupně částečně zrušil, a to pouze v části výroků, jimiž bylo rozhodnuto o povinnosti žalované bezúplatně převést žalobkyni k uspokojení jejího nároku spoluvlastnický podíl o velikosti $\frac{1}{2}$ na pozemkové parcele č. 556/144 v k. ú. Chotíkov, spoluvlastnický podíl o velikosti $\frac{1}{2}$ na pozemkové parcele č. 123/20 v k. ú. Myslinka, spoluvlastnický podíl o velikosti $\frac{1}{2}$ na pozemkové parcele č. 123/22 v k. ú. Myslinka, pozemkovou parcelu č. 310/64 v k. ú. Nevřeň a pozemkovou parcelu č. 310 v k. ú. Bdeněves, a v tomto rozsahu věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Soud prvního stupně v dalším řízení pokračoval v intencích právních závěrů dovolacího soudu ohledně těchto zbývajících pozemků a jelikož v průběhu dalšího řízení před soudem prvního stupně žalobkyně dne 22. 9. 2020 vzala žalobu se souhlasem žalované zpět ohledně spoluvlastnického podílu o velikosti $\frac{1}{2}$ pozemkových parcel č. 123/20 a č. 123/22 v k. ú. a obci Myslinka, soud prvního stupně řízení v tomto rozsahu částečně zastavil usnesením ze dne 24. 9. 2020, č. j. 8 C 198/2016-1150, takže napadeným rozsudkem již rozhodl jen o nároku na vydání zbývajících tří výše uvedených pozemků.
9. Otázka oprávněnosti žaloby co do jejího základu, tj. otázka liknavosti postupu žalované a jejího předchůdce (Pozemkového fondu ČR) při uspokojování restitučního nároku žalobkyně z důvodu nesprávného ocenění žalovanou již byla vyřešena v předchozím řízení (před vydáním výše uvedeného rozsudku dovolacího soudu). Ze znaleckého posudku znalce Doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc. ze dne 30. 1. 2017, č. 2345/04/2017, bylo zjištěno, že hodnota předchůdkyni žalobkyně odňatých a nevydaných výše uvedených pozemků v k. ú. Malešice, obec hlavní město Praha, vyvlastněných za účelem zastavení průmyslovou výrobou, bytovými nebo rodinnými domy a komunikace, a z tohoto důvodu oceněných jako pozemky stavební, činila ke dni nabytí účinnosti zákona o půdě (24. 6. 1991) částku 38 386 960 Kč, tudíž výše restitučního nároku žalobkyně, která odpovídá $\frac{1}{2}$ uvedené částky, činí 19 193 480 Kč. Námitka žalované v odvolání, že restituční nárok žalobkyně s ohledem na již vydané pozemky, včetně pozemků vydaných v rámci jiných řízení, je přecherpan, proto nemůže být důvodná.
10. Pokud se jedná o vydání spoluvlastnického podílu o velikosti $\frac{1}{2}$ pozemkové parcely č. 556/144 v k. ú. Chotíkov, soudem prvního stupně bylo zjištěno, že spoluvlastníkem druhé poloviny je v katastru nemovitostí evidován Štěpán Krejčíř, nar. 5. 6. 1909, bytem Plzeň, Lindauerova 103/12, který spoluvlastnický podíl nabyl na základě rozhodnutí o dědictví Státního notářství Plzeň-sever sp. zn. D 202/1981, přičemž jeho předchůdce jej nabyl přídělovou listinou ze dne 10. 5. 1948, č. K 1752/48-I, na jejímž základě byl dne 8. 6. 1948 proveden zápis do pozemkové knihy o nabytí vlastnictví Štěpánem a Annou Krejčířovými, bytem Chotíkov 29, kdy každý z nich nabyl spoluvlastnický podíl ve výši $\frac{1}{2}$. Spis Státního notářství Plzeň-sever sp. zn. D 202/1981 se soudem prvního stupně nepodařilo nalézt. Jelikož v katastru nemovitostí vedený spoluvlastník pozemku již s nejvyšší pravděpodobností nežije a neproběhlo dosud dědické řízení, soud prvního stupně dospěl k závěru, že převodem spoluvlastnického podílu žalované by došlo k situaci, kdy by nemohlo dojít k řádné správě společné věci ve smyslu § 1126 odst. 1 a násl. o. z., a tato skutečnost by vedla k problémům při hospodaření s pozemkem, v čemž shledal překážku pro vydání podílu k uvedenému pozemku.
11. S tímto závěrem soudu prvního stupně se ale odvolací soud neztotožňuje, neboť skutečnost, že není znám další spoluvlastník pozemku, nebrání užívání pozemku dalším spoluvlastníkem a ve stejné situaci je v současnosti i žalovaná. Užívá-li věc jen některý ze spoluvlastníků, vzniká mu sice závazek vůči dalšímu spoluvlastníku za užívání celé věci v rozsahu, který odpovídá výši

spoluvlastnického podílu dalšího vlastníka, ale neznámost dalšího spoluvlastníka nemůže mít za následek, že věc nelze řádně užívat, v daném případě k zemědělskému využití. Ohledně spoluvlastnického podílu o velikosti 1/2 pozemkové parcely č. 556/144 v k. ú. Chotíkov proto odvolací soud výrok I napadeného rozsudku podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil a žalobě vyhověl.

12. Ohledně dalších dvou zbývajících pozemků se odvolací soud s rozhodnutím soudu prvního stupně zcela ztotožňuje.
13. Pokud se jedná o pozemkovou parcelu č. 310/64 v k. ú. a obci Nevřeň, byť obec Nevřeň podala žádost o bezúplatný převod pozemku podle § 7 zákona č. 503/2012 Sb. dne 13. 6. 2016, tedy až po podání žaloby v této věci, jelikož pro rozsudek je rozhodující stav v době jeho vyhlášení, přičemž soudem prvního stupně bylo z vyjádření obce zjištěno, že ta na žádosti nadále trvá, neboť pozemek dosud není dotčen stavbou a jeho budoucí využití má být v souladu s aktuálním plánem obce a nachází se v ploše občanské vybavenosti. Jelikož není zákonný důvod, který by bránil převodu pozemku státu na obec, žádost obce je logická z hlediska plánů obce a dalšího jejího rozvoje, když pozemek se nachází v blízkosti hlavní silniční komunikace mezi Plzní a Karlovými Vary, žádost obce o převod pozemku vytváří překážku pro jeho převod jako náhradního pozemku žalobkyni.
14. Obdobné platí i v případě pozemkové parcely č. 310 v k. ú. a obci Bdeněves, když žalovaná v řízení před soudem prvního stupně doložila, že obec Bdeněves dne 1. 6. 2015 požádala o bezúplatný převod pozemku podle § 7 zákona č. 503/2012 Sb. s odůvodněním, že jde o ostatní plochu – ostatní komunikaci, polní cestu propojující nově vznikající obytnou lokalitu obce s dalšími přilehlými lokalitami obce. V této lokalitě vzniká nová zástavba a dle územního plánu se bude i nadále rozšiřovat (čisté bydlení). Obec by ráda nabyla pozemek do vlastnictví s ohledem na využívání cesty jako účelové komunikace, která slouží chodcům, turistům a cyklistům, neboť zde prochází panevropská cyklotrasa č. 37. Dalším důvodem je, že by došlo k propojení se sousední cestou, kde investor vybuduje a předá obci místní komunikaci. Tím by bylo zajištěno spojení dvou částí obce komunikací, která by byla ve vlastnictví obce, ta by zajišťovala odpovídající správu a údržbu. Zároveň by tím byl vyřešen problém zmiňované cyklotrasy, kde dochází k potížím z hlediska vlastnických práv, neboť zde nebyla zařízena patřičná věcná břemena. Jedná se o veřejný zájem plně v souladu s územním plánem. V současnosti má obec o bezúplatný převod stále zájem. I když lze souhlasit s námitkou žalobkyně, že na předmětném pozemku se v současnosti účelová komunikace nenachází, neboť z ortofotomapy i fotodokumentace je zřejmé, že komunikace, která má charakter vyježděné polní cesty, se fakticky nachází na sousedním pozemku parc. č. 311/27, tato skutečnost dle názoru odvolacího soudu je nedostatečná pro učinění závěru o vhodnosti pozemku jako náhradního. Vydáním tohoto pozemku žalobkyni jako náhradního by bylo znemožněno uvést do souladu skutečné užívání dotčených pozemků s jejich účelem evidovaným v katastru nemovitostí, když s ohledem na tvar pozemku parc. č. 310 je zjevné, že byl vytvořen za účelem existence komunikace, která fakticky zatím existuje na parc. č. 311/27 na úkor vlastníka tohoto pozemku.
15. Z výše uvedených důvodů odvolací soud ve zbývajícím rozsahu rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I dle § 219 o. s. ř. potvrdil.
16. Výrok III tohoto rozsudku o nákladech řízení je odůvodněn § 142 odst. 1 o. s. ř., když žalobkyně byla ve věci úspěšná, neboť její restituční nárok co do základu byl shledán zcela důvodný a pokud jde o poskytnutí odpovídající náhrady ve formě náhradních pozemků, soud není vázán žalobním návrhem. Náklady žalobkyně spočívají v nákladech na zastoupení, přičemž při stanovení výše odměny zástupce soud vyšel z hodnoty pozemků, které byly žalobkyni v řízení vydány, tj. z částky 774 815,50 Kč, takže odměna v plné výši za 1 úkon právní služby dle § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu) činí částku 11 420 Kč. Do vydání prvního rozsudku soudu prvního stupně zástupce žalobkyně učinil 29 úkonů právní služby (specifikovaných v tomto rozsudku soudem prvního stupně), za něž mu náleží odměna v plné výši za 28,5 úkonu (odměna ve výši jedné

poloviny náleží za vyjádření k odvolání proti usnesení o nařízení předběžného opatření), po vydání prvního rozsudku soudu prvního stupně do vydání rozsudku dovolacího soudu zástupce žalobkyně učinil 4 úkony právní služby (včetně vyjádření k dovolání), za něž náleží odměna v plné výši a dále 1 úkon právní služby (odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně jen do výroku o nákladech řízení), za který náleží odměna v poloviční výši, počítaná z hodnoty 363 296,90 Kč (rozdílu mezi požadovanou částkou na nákladech řízení a částkou na nákladech řízení přiznanou soudem prvního stupně), takže za tento úkon odměna činí 4 890 Kč, po vydání rozsudku dovolacího soudu do vydání druhého rozsudku soudu prvního stupně (přezkoumávaném v tomto odvolacím řízení) zástupce žalobkyně učinil 4 úkony právní služby, u nichž je ale nutno již odměnu stanovit z hodnoty 55 340,70 Kč (hodnota 5 pozemkových parcel, o nichž se po rozhodnutí dovolacího soudu jednalo), kdy odměna za 1 úkon tak činí 3 340 Kč a 1 úkon právní služby, za který náleží odměna ve výši 2 580 Kč (počítaná z hodnoty 36 809,20 Kč, tj. hodnoty 3 zbývajících pozemků). Celkem tak zástupci žalobkyně náleží odměna ve výši 391 980 Kč (32,5 x 11 420 Kč, 1 x 4 890 Kč, 4 x 3 340 Kč a 1 x 2 580 Kč). Dále zástupci žalobkyně náleží 39 režijních paušálů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, tj. částka 11 700 Kč. K tomu náleží i náklady vynaložené na jízdné v částce 11 733 Kč (jízdné do rozsudku odvolacího soudu sp. zn. 61 Co 154/2019), dále jízdné v částce 1 101 Kč za cestu vykonanou zástupcem žalobkyně k soudu dne 3. 11. 2020 a protože zástupce žalobkyně je plátcem DPH, náleží mu i částka ve výši 87 468 Kč, odpovídající 21 % sazbě DPH. Celkem žalobkyni náleží za dobu do vydání napadeného rozsudku náhrada nákladů řízení ve výši 503 982 Kč. Uvedenou částku odvolací soud uložil žalovaná zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 o. s. ř.) v delší než obecné lhůtě podle § 160 odst. 1 o. s. ř., když přihlédl k nutnosti žalované dodržet zákonná procedurální pravidla při vyplácení peněz ze státního rozpočtu.

17. Výrok o nákladech tohoto odvolacího řízení je odůvodněn § 142 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř., když předmětem řízení již bylo posuzování nároku na vydání 3 výše uvedených pozemků a v odvolacím řízení byla každá z účastnic částečně úspěšná a byť žalovaná měla úspěch ve větším rozsahu, s ohledem na charakter řízení, kdy se jedná o uspokojení oprávněného restitučního nároku žalobkyně a v tomto odvolacím řízení šlo o posouzení vhodnosti požadovaných náhradních pozemků, odvolací soud shledal dle § 150 o. s. ř. důvody zvláštního zřetele hodné, aby žalované ani částečně právo na náhradu nákladů řízení nebylo přiznáno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Dovolání se podává do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Plzeň 31. března 2021

Mgr. Jiří Levý v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Černá.